

عنوان مقاله:

لزوم تاب آوری و بازآفرینی در بافت فرسوده شهری: یک مقاله مروری

محل انتشار:

ششمین همایش ملی افق های نوین در مهندسی عمران ، معماری و شهرسازی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمدحسن خامسی میبیدی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و عضو هیات علمی دانشگاه فنی و حرفه ای استان یزد، ایران، یزد

خلاصه مقاله:

شهرهای بعنوان اصلی ترین مکان تجمع انسان یک سیستم بسیار پیچیده است که اخلاص در یک بخش می تواند اثرات جبران ناپذیری را ایجاد کند. میزان مقاومت در برابر این اختلالات در واقع مشخص کننده میزان تاب آوریشهر را مشخص می سازد. از آن جهت که پارامترهای زیادی در ساخت یک سیستم شهری نقش دارند و پراکنش و کیفیت آنها در تمام شهر یکسان نیست، بنابراین میتوان طبقات مختلف تابآوری در شهر مشاهده نمود. بافت تاریخی شهر که غالبا بافت فرسوده شهر را تشکیل میدهد در کنار ارزشهایی که دارند معمولا از لحاظ تاب آوری وضعیت نامطلوبی دارند. بازآفرینی مفهومی است که در کنار تاب آوری قرار می گیرد. بعبارتی دیگر، در یک نقشه تاب آوری به هر میزان رتبه تاب آوری پایین تر باشد، رتبه بازآفرینی (نیازمند بازآفرینی) بالاتری دارند. در این مقاله با بررسی ادبیات تحقیق، سعی شد که تعریفی درست از تاب آوری و چارچوب های آن، مزایایی بافت تاریخی شهر و چالشهای این بافت برای بدست آوردن بالا؛ و در نهایت تفسیری از بازآفرینی و چگونگی ارتباط آن با تابآوری و بافت تاریخی ارائه شد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، بازآفرینی، بافت فرسوده، بافت تاریخی، سیستم شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467388>

